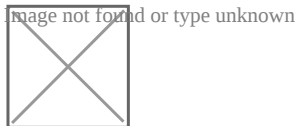

21 Οκτωβρίου 2014

Ο Άγιος Νεομάρτυς Ιωάννης από το Γεράκι Λακωνίας

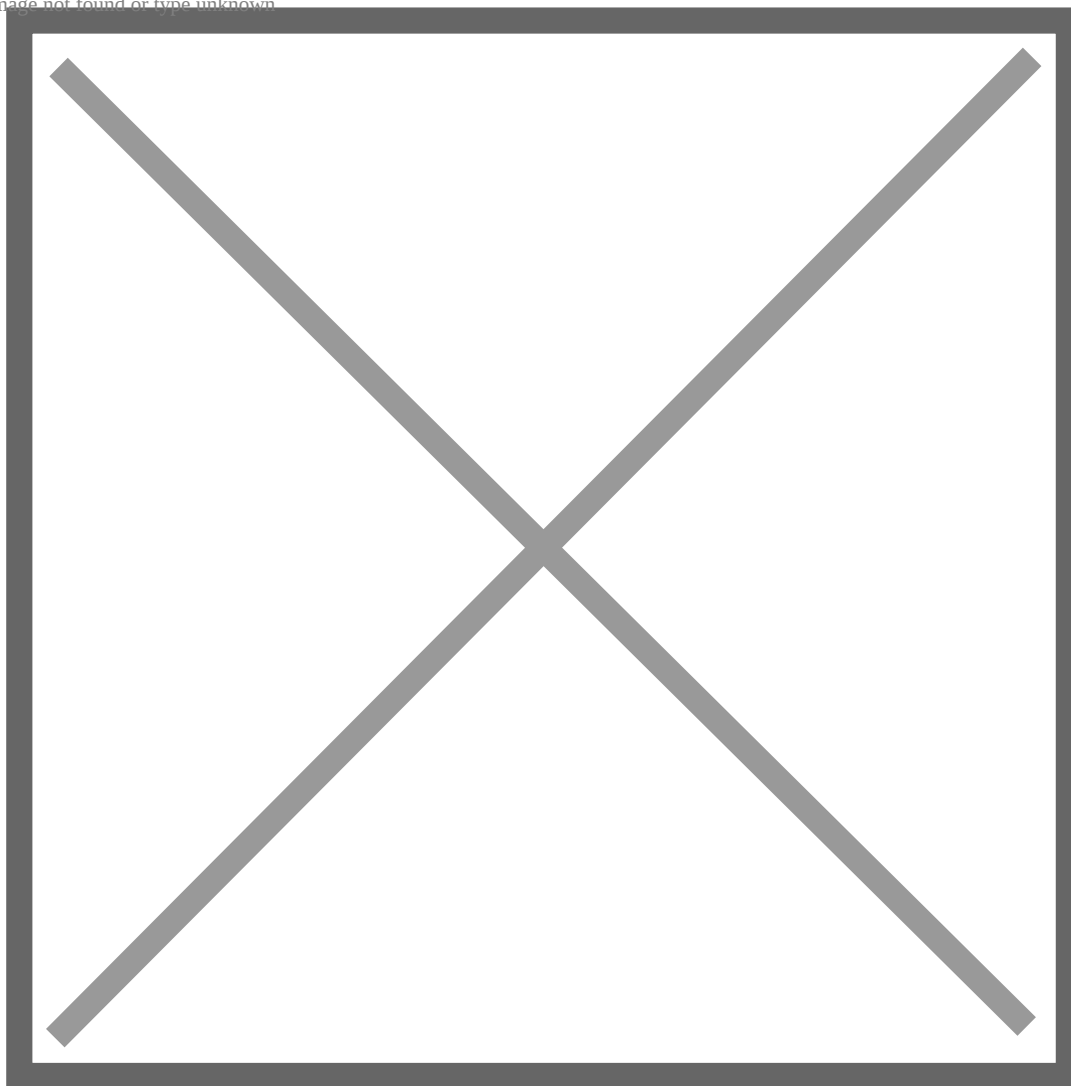
/ [Πεμπτουσία](#)

Μαρτύρησε στη Λάρισα στις 21 Οκτωβρίου 1773

Μετά την αποτυχία των Ορλωφικών το 1770 επέδραμαν στην Πελοπόννησο οι ορδές του Αλβανού Χατζή Οσμάν, λεηλάτησαν, κατέστρεψαν και κατέσφαξαν το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού. Τότε συνέλαβαν και τον δεκαπεντάχρονο Ιωάννη από το χωριό Γεράκι της Λακωνίας.

Image not found or type unknown

Ο Άγιος ήταν γιος ιερέως και πεπαιδευμένος στα ιερά γράμματα.Είχε πολλά χαρίσματα, ήταν έξυπνος και υπάκουος και από μικρή ηλικία πρόσεχε πάντα η συμπεριφορά του να είναι η πρέπουσα για παιδί ιερέως και παραδειγματική για τα συνομήλικα παιδιά του χωριού.

Οι επιδρομείς αφού έσφαξαν τον ιερέα πατέρα του πήραν αιχμαλώτους τον ίδιο και την πρεσβυτέρα μητέρα του και τους πούλησαν ως δούλους στη Λάρισα. Πουλήθηκαν χωριστά δυο και τρεις φορές και ύστερα πουλήθηκαν και οι δύο μαζί σε κάποιο Τούρκο από τη Θεσσαλονίκη. Επειδή ο Τούρκος δεν είχε παιδιά αγαπούσε σαν ψυχοπαίδι τον ευλογημένο Ιωάννη, το ίδιο και η γυναίκα του και ήθελαν να τον υιοθετήσουν. Έπρεπε όμως ν' αλλαξοπιστήσει. Έτσι δεν έπαυε καθημερινά να τον πιέζει να γίνει μουσουλμάνος, πότε με κολακείες και υποσχέσεις για τιμές και αξιώματα και πότε με απειλές για τιμωρίες και βάσανα. Ο Άγιος όμως παρ' όλα αυτά έμενε, με τη χάρη του Θεού, σταθερός στον Χριστό. Με τα πολλά απηύδησε ο Τούρκος αφέντης και κάποια μέρα εξοργισμένος τον έβαλε μπροστά με το σπαθί και τον πήγε στην αυλή του τζαμιού. Εκεί είχαν συναχθεί και άλλοι Τούρκοι οι

οποίοι πίεζαν τον Ιωάννη να αρνηθεί τον Χριστό σπαθίζοντάς τον, κλωτσώντας τον και απειλώντας τον με τις πιστόλες τους.

Ο Άγιος αν και μικρός στην ηλικία χωρίς να δειλιάσει με πολλή γενναιότητα τους έλεγε :

Τούρκος δεν γίνομαι, Χριστιανός είμαι και Χριστιανός θέλω να πεθάνω.

Από την άλλη μεριά η γυναίκα του αφεντικού μαζί με άλλες γριές Τουρκάλες του έκαναν διάφορες μαγείες να χάσει τα λογικά του ή να ποθήσει κάποια Τουρκάλα κι έτσι να τον εξισλαμίσουν. Η χάρις όμως του Θεού τον φύλαγε και τα μαγικά τους τεχνάσματα δεν είχαν καμιά επίδραση επάνω του.

Έφτασε η νηστεία του Δεκαπενταύγουστου και επειδή ο Άγιος αρνιόταν να φάει αρτύσιμο φαγητό ο αφέντης του τον έκλεισε στο κατώι του σπιτιού του, το οποίο χρησίμευε για σταύλος. Εκεί σ' όλο το διάστημα των δεκαπέντε ημερών άλλοτε τον κρέμαγε ανάποδα και άναβε από κάτω φωτιά με άχυρα, για να τον πνίγει ο καπνός, άλλοτε τον χτυπούσε με το σπαθί σ' όλο του το σώμα, πιέζοντάς τον μέρα και νύχτα να φάει από τα φαγητά του. Αλλά ο Άγιος μιμούμενος τους Τρεις Παίδας και τους Αγίους Μακκαβαίους όχι μόνο δεν έφαγε ούτε καν γεύτηκε από εκείνα τα φαγητά. Επικαλούνταν συνεχώς το όνομα της Υπεραγίας Θεοτόκου, προς τιμήν της οποίας γίνεται η νηστεία, και προτιμούσε να πεθάνει καλύτερα παρά να χαλάσει τη αγία νηστεία. Βλέποντας ο αφέντης του ότι δεν πείθεται τον άφηνε νηστικό και δύο και τρεις ημέρες. Η μητέρα του επειδή τον έβλεπε αποκαμωμένο από τα βασανιστήρια και τη νηστεία τον παρακαλούσε να φάει λέγοντάς του ότι ο Θεός και η Παναγία τον συγχωρούν διότι δεν το κάνει με τη θέλησή του αλλά από ανάγκη και πρόσθετε :

Λυπήσου και μένα τη φτωχή σου μητέρα και μη θελήσεις να χαθείς παράκαιρα, να μ' αφήσεις απαρηγόρητη σ' αυτή τη σκλαβιά και την ξενιτιά, γιατί έχοντας εσένα νομίζω πως δεν είμαι σκλάβα.

Ο Ιωάννης στηρίζοντας τη μητέρα του έλεγε :

Γιατί κάνεις έτσι μητέρα μου και δεν μιμείσαι τον Πατριάρχη Αβραάμ, ο οποίος για την αγάπη του Πλάστη του θέλησε να θυσιάσει τον μονάκριβο υιό του; παρά κλαις και θρηνείς για μένα; Εγώ είμαι παπά παιδί και πρέπει να τηρώ καλύτερα από τα παιδιά των λαϊκών αυτά που λέει η Εκκλησία μας. Γιατί αν υποχωρήσουμε και δεν τηρούμε τα μικρά πως θα μείνουμε σταθεροί στα μεγάλα;

Βλέποντας τελικά ο αφέντης του πως ούτε τον Χριστό αρνείται ούτε τρώει από τα φαγητά που του έδινε εξαγριώθηκε και τον χτύπησε με το μαχαίρι κατάστηθα και

έτσι μετά από δύο ημέρες παρέδωσε ο αοίδιμος μάρτυς την αγία του ψυχή στα χέρια του αθλοθέτη Κυρίου από τον οποίο έλαβε και τον στέφανο της νίκης.

Πεθαίνοντας ζήτησε από τη μητέρα του,όπως κάποτε είχε ζητήσει ο πάγκαλος Ιωσήφ από τους Εβραίους,να παραμείνει να κάνει την ανακομιδή των λειψάνων του και να τα μεταφέρει από την Λάρισα στην ιδιαίτερη πατρίδα του.

Η μητέρα του εκτέλεσε την παράκληση του Αγίου μάρτυρος και υιού της και μετέφερε τα ιερά του λείψανα στο Γεράκι όπου βρίσκονται μέχρι σήμερα και ευωδιάζουν και θαυματουργούν.